

ABSTRAKT

Na uzorku od 640 ispitanika muškog pola, starih od 19 do 27 godina, koji su bili ispitani sa sedam testova za procenu modaliteta histerije i pet testova za procenu modaliteta psihopatije, nade-
no je da su histerija i psihopatija vrlo konzistentni konstrukti čiji se modaliteti mogu proceniti, kada se radi o histeriji, mernim instrumentima izvanredno visoke pouzdanosti i valjanosti, a kada se radi o psihopatiji mernim instrumentima podnošljive pouzdanosti, ali zato sasvim pristojne valjanosti. Kanonička korelacijska analiza je pokazala da su relacije između histerije i psihopatije značajne i znatne, i da po svemu sudeći zavise samo od jednog latentnog generatora. Histerična komponenta tog generatora bila je dominantno definisana poremećajima regulacije procesa ekscitacije i inhibicije u centralnom nervnom sistemu, povezanim sa hipohondrijskim reakcionim sklopom i poremećajima funkcionisanja svih organskih sistema, a naročito sa poremećajima funkcionisanja senzornog i motor-
nog aparata. Psihopatska komponenta tog generatora bila je dominantno definisana bazičnom agresivnošću, nekontrolisanom sekundarnom agresivnošću i disocijativnim poremećajima usled regresije na ranije faze ontogenetskog i filogenetskog razvoja. Relacije između histerije i psihopatije nisu, međutim, bile sasvim simetrične, jer je mutualna regresijska analiza pokazala da je kanonički indeks za procenu psihopatije na osnovu histerije 0.51, a kanonički indeks za procenu histerije na osnovu psihopatije 0.59, i da su stoga psihopatski poremećaji verovatno dublji od histeričnih.

KLJUČNE REČI

histerija / psihopatija / kibernetički modeli / kanonička analiza